

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 470/2015
05.02.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Драгана Скока и Бисерке Живановић, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући по захтеву Д.Д. из Б., поднетом преко пуномоћника Л.Б., адвоката из Б., ..., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 21 У 4725/13 од 22.05.2015. године, уз учешће Завода за интелектуалну својину Републике Србије из Београда, као противне странке, у предмету престанка важења патента, у нејавној седници већа, одржаној дана 05.02.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА.**

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба Д.Д. из Б., поднета против решења Завода за интелектуалну својину Републике Србије 990 број 2013/1778-П-2007/0356 од 06.03.2013. године, којим право из пријаве патента број П-2007/0356 од 24.08.2007. године, поднете од стране тужиоца, за признање патента по пријави патента број П-2007/0500 од 25.12.2007. године, престаје да важи по сили закона дана 25.08.2012. године.

У поднетом захтеву за преиспитивање подносилац истиче да је Управни суд заузео становиште да је одлука управног органа правилна и да је тужилац требало да у додатном року, који је истицао 24.02.2013. године, плати таксу увећану за 50%, па је тужбу тужиоца одбио. Указује на то, да је уз тужбу Управном суду доставио доказ да је дана 21.02.2013. године уплатио предметну таксу, из чега произлази да је решење туженог органа, који је утврдио да тужилац није платио прописану таксу за одржавање права из патентне пријаве за шесту годину одржавања права из пријаве у додатном року, који је истекао 24.02.2013. године, незаконито, а да је становиште Управног суда засновано на погрешној примени одредаба Закона о републичким административним таксама и Закона о патентима. Наводи, да је тужени орган својим дописима упућеним тужиоцу захтевао плаћање износа такса приликом чијег обрачуна није узимао у обзир да се у конкретном случају ради о допунској патентној пријави, због чега

је и таксена обавеза нижа за 30% по том основу, због чега је подносилац захтева у вишегодишњем периоду преплаћивао износе републичких административних такса. Предлаже да Врховни касациони суд побијану пресуду укине или преиначи.

Противна странка, у одговору на захтев, предлаже да суд исти одбије.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, а у смислу одредбе члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према разлозима образложења побијане пресуде, правилно је, по налажењу Управног суда, тужени орган одлучио да престаје да важи по сили закона дана 25.08.2012. године право тужиоца из пријаве патента број П-2007/0356 од 24.08.2007. године за признање патента по пријави патента од 25.12.2007. године, јер је у поступку који је претходио доношењу оспореног решења несумњиво утврђено да тужилац није платио таксу за шесту годину одржавања права из пријаве, тј. до дана 24.08.2012. године, што тужилац наводи тужбе и не спори. Како тужилац уз тужбу није доставио доказ да је предметну таксу платио у додатном року, већ само уплатницу из које произлази да је дана 21.02.2013. године платио износ од 8059,00 динара, а био је у обавези да, с обзиром на то да је истекао редовни рок за плаћање дана 24.08.2012. године, у накнадном року од шест месеци плати за 50% увећану таксу, дакле, износ од 11.362,50 динара, Управни суд је тужбу одбио.

Оцењујући законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд налази да је донета без повреде правила поступка и уз правилну примену материјалног права. Побујаном пресудом су оцењена сва питања и околности који су могли бити од утицаја на законитост оспорене одлуке и за ту оцену су дати довољни и јасни разлози, које у свему прихвата и овај суд, па су супротни наводи захтева неосновани.

Са изнетих разлога, налазећи да остали наводи захтева нису основани, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 05.02.2016. године, Узп 470/2015

Записничар,
Весна Мраковић, с.р.

Председник већа – судија,
Олга Ђуричић, с.р.